

Maart 2017

Weekthema: Hij is opgestaan en leeft!

Maandag

Een certificaat van echtheid

Lezen: Mattheüs 27: 62-28: 6

Er staan dingen in het evangelie die vreemd lijken, maar een zegen blijken. Dit tekstgedeelte bijvoorbeeld lijkt slechts een relaas over het ongelooft van de overpriesters en farizeeërs. Maar het is ook een certificaat van echtheid van het evangelie! De voorzegging van de opstanding was helder overgekomen. Genoeg voor de Joodse leiders om de vrees voor grafroof (met een werkelijke opstanding hielden ze geen rekening) gegrond te maken. Die mogelijkheid hebben ze honderd procent uitgesloten door een Romeinse legerwacht bij het graf te laten plaatsen. De steen is verzegeld en de Joodse geestelijken, die er persoonlijk belang bij hebben dat dit waterdicht gebeurt, zien persoonlijk toe op de strengst mogelijke beveiliging. Zelfs op de sabbat en op Paasmorgen staan de soldaten op scherp. Is het geen muziek in onze oren? Het is echt onmogelijk dat het dode lichaam van de Heere Jezus op enige menselijke verklaarbare manier uit het graf zou zijn weg gesmokkeld. Alleen met Hemelse overmacht kon het graf geopend worden: 'Geen graf hield Davids Zoon omkneld, Hij overwon, Die sterke Held! Hij steeg uit 't graf door 's Vaders kracht, want Hij is God, bekleed met macht!' Mede dankzij de wacht weten we het zeker: de Heere is wêrkelijk opgestaan!

Dinsdag

Indrukwekkend

Lezen: Mattheüs 28: 1-3

Een grote aardbeving kondigt een ingrijpend gebeuren aan. De hemel breekt door onze geluidsbarrière: een engel daalt af naar de aarde, komt naar het graf, wentelt de steen weg en gaat erop zitten. Blinkend wit als sneeuw, schitterend als bliksem. Is het niet indrukwekkend? Maar het meest indrukwekkende is at hij nog maar een bode is van de Zoon van God, Die is opgestaan uit de dood. Er staat trouwens nergens dat deze actie nodig was om Christus uit het graf te bevrijden. Het lijkt wel alsof Hij het graf al verlaten had (Hij kan immers door gesloten deuren gaan). Het openen van het graf door de engel lijkt vooral nodig geweest te zijn opdat wij zouden wéten dat Christus het graf verlaten heeft. Die boodschap is helder. Indrukwekkend is ook hoe de engel vervolgens op de steen gaat zitten als overwinnaar. Eindelijk iemand die de dood te sterk is: door het zitten van de engel claimt God de steen als het ware al buit. Niet het gesloten graf is nu verzegeld, met Goddelijk gezag wordt het geópende graf verzegeld. Wee degene die daar aan tornt. Christus leeft! Gezegend wie aan mag vullen: '... En ik met Hem!'

Woensdag

Zaak van leven en dood

Lezen: Mattheüs 28: 4-6a

Zie je dat wonderlijke patroon in Mattheüs 27 en 28? Christus sterft en heiligen worden opgewekt uit de dood (27: 52). Christus wordt tot leven gewekt en vijanden worden als doden (28: 4). Er zijn maar twee mogelijkheden: óf we zijn zo in het geloof aan Jezus Christus verbonden dat zelfs Zijn sterven voor on léven betekent... Óf de confrontatie met Zijn opstanding maakt ons als doden. De soldaten schrikken zich letterlijk 'bijna dood', zoals wel eens gezegd wordt. en inderdaad: je zult als tegenstander van God maar tot de ontdekking komen dat Hij leeft! De engelen zeggen dan ook niet: 'Wees maar niet bant!' Integendeel, ze hebben er reden toe. Hopelijk is het heilzame (geneeskrachtige) schrik voor hen geworden. De vrouwen zijn intussen ook wel bang: een engel uit de hemel is zó ontzagwekkend! Maar zij worden wél gerustgesteld: 'Jullie (met nadruk), júllie hoeven niet bang te zijn!' Het is hun immers om Christus te doen, de Gekruisigde? Goed nieuws: Hij is niet alleen gestorven en begraven, maar ook opgestaan! Hij is overgeleverd om onze overtredingen en opgewekt om onze rechtvaardiging, zoals Paulus later zou schrijven (Rom. 4: 25). Het is een zaak van leven of dood. Wat is het voor jou?

Donderdag

Paas-actie

Lezen: Romeinen 10: 4-15 en Mattheüs 28: 6b-7

Rondom Pasen slaan de reclamemakers ons om de oren met allerlei Paasacties die we schijnbaar echt niet mogen missen: aanbiedingen, verkoopshows en dagtripjes. De engelen bewegen ons tot een ander soort Paasactie! Namelijk: in antwoord op het evangelie zélf in beweging komen. We laten de opstandingsboodschap toch niet passief over ons heenkomen om vervolgens werkeloos toe te kijken? Drie opdrachten klinken: 1. Kom en zie waar Hij gelegen heeft. Overtuig je persoonlijk van het lege graf en van de waarheid van het opgeschreven Paasevangelie. Het is geloofwaardig! 2. Ga en vertel het Zijn discipelen! De Paasboodschap is troost voor verslagen en verdrietige geloofsgenoten: vermaan en vertroost elkaar met deze woorden: Mijn ziel, wat treurt ge dus verslagen? Christus is opgestaan! Zullen we elkaar daarmee bemoedigen? 3. Zoals vers 7b en vers 10 zeggen: Naar Galilea, daar zult u de Levende Christus zien en ontmoeten. Wat zou voor ons, vandaag, de ontmoetingsplek van de belofte kunnen zijn? Het geopende Woord en de samenkomst van de gemeente! Het geloof komt toch voort uit het horen van Gods boodschap? De belofte is: wie Hem zoekt, zál Hem vinden, zal Hem leren kennen! Hij leeft immers... Zie daar: Paasactiviteiten die je echt niet mag missen!

Vrijdag

Vrees en grote blijdschap

Lezen: Mattheüs 28: 8-10

Hier klinkt de echo van Kerst: vrees en grote blijdschap! Dat typeert de reactie van Gods volk als de hemel opengaat. Dat weerspiegelt Wie God is: Vrees omdat Hij ontzagwekkend groot is! Grote blijdschap omdat Hij goed is en reddend optreedt voor Zijn volk. En omdat Hij hier de Overwinnaar blijkt over zonde en dood! Nu zijn vrees en blijdschap twee dingen die de wereld ook kent: Angst voor pijn, falen en dood. Plezier in alles wat leuk en lekker is. De wereld schreeuwt het uit! Maar het is zo leeg. En misschien dat het er diep van binnen wel net andersom is: blijdschap en gróte vrees! Heel wat anders dus, dan wat het kennen van de levende God losmaakt. Welk soort vrees en blijdschap herken je bij jezelf? Hebben we reden om even bang en troosteloos te zijn als de heidenen? Is blijdschap geen vrucht van de Geest? Evenals een díep ontzag voor God ('vreze des Heeren')? De vrouwen verlaten de graftuin met vrees en grote blijdschap. Hun vrees verheugt zich in Gods ontzagwekkendheid. Hun blijdschap knielt in aanbidding voor Hem neer om biddend Zijn voeten te grijpen. Zo wordt blijdschap, vrees en vrees, grote blijdschap. Kennen we er iets van?

Zaterdag

Sterk staaltje

Lezen: Mattheüs 28: 11-15

Vóór Pasen had iemand nog kunnen denken dat de oudsten echt niet wisten Wie Jezus was. Nu wordt duidelijk dat ze niet in Hem willen geloven! De soldaten komen als ooggetuigen vertellen wat net gebeurd is. Zij hebben geen enkel belang bij deze boodschap, integendeel: het dreigt hen in grote problemen te brengen. Zo blijkt uit onverdachte hoek dat het Paasevangelie werkelijk waar is. Maar nu komt de aap van de onwil uit de mouw van het ongeloof. Geen bekering is de reactie! Slechts een ultieme poging om dit gebeuren in de doofpot te stoppen. Het kost hun veel geld om de soldaten om te kopen en wellicht later ook nog wel Pilatus (vers 14b). Het kost hun alles. Hoe vaak wil de wereld God niet wegredeneren, als Schepper ontkennen, al getuigt alles – van het oneindige heelal tot aan de microbiologie van het leven – van Zijn majesteit? Hoe weinig wil een mens buigen voor Christus. Het ongeloof is sterk als staal. Dat is om van te schrikken. Een mens wordt niet zomaar gelovig. Het is ook verhelderend. Wees niet verrast als evangelisatiewerk ploegen op de rotsten lijkt. Maar tenslotte is het ook een reden tot gebed. Want God kan sterke staaltjes ongeloof ombuigen!

Zondag

Meet & greet met de Koning

Lezen: Mattheüs 14: 24-33 en Mattheüs 28: 16-17

Veel mensen zouden graag eens een korte ontmoeting hebben (meet & greet) met een beroemdheid. Soms maakt zo iemand daar, tegenstribbelend, wat tijd voor vrij. De discipelen hebben hier een ontmoeting met niemand minder dan de Koning van hemel en aarde! Wij mogen zulke ontmoetingen trouwens ook beleven. Deze Koning is te ontmoeten op de plaats waar Hij ons zelf ontboden heeft. Elke keer als Hij ons roept om de Bijbel te openen, om samen te komen in de kerkdienst, wil Hij er zijn. Zijn roeping houdt altijd een belofte in. Toch is het vervolg verrassend: De discipelen blijven staan, met gemengde gevoelens. Aanbidding, maar (zelfs dan!) toch ook nog twijfel. Het is kennelijk beide mogelijk. Zelfs toen Petrus op de golven wandelde, twijfelde hij nog. Gelukkig dat het niet van onze reactie afhangt: de Heere greep Zelf Petrus' hand vast. Thomas nodigde Hij uit, tastbaar bewijs te verzamelen. Ook hier heeft Hij hen niet alleen Zelf ontboden, maar Hij stapt nu ook weer op hen af in opzoekende liefde. Deze Koning wil van Zijn kant een ontmoeting met jou. Niet zomaar een meet & greet. Zijn gebed tot de Vader was dat Zijn volk altijd zou zijn, waar Hij is. Mis het niet!